

Per molts anys, Francesc Burrull

Per Jordi Martí

Â En aquest petit paÃ-s nostre sovint sembla que nomÃ©s hi cÃ piquen el divisme i l'autobombo. PerÃ² no! RebelÃ·lem-nos. TambÃ© hi ha gent humil que treballa amb modÃ²stia i que al cap dels anys acumula mÃ²rits i autoritat guanyada a pols.Â

En l'àmbit de la música, el cas de **Francesc Burrull** és un dels més flagrants. Pianista de jazz, director musical de Concèntric, músic de sessió, compositor i arranjador discret però imprescindible d'una bona pila d'èxits... per anar abreviant, ell es defineix com un home de fer feines. Aquest sentit artesanal de l'ofici l'honora. Enumerar tot el que ha fet aquest home seria impossible, així que hem triat tres episodis que serveixen per explicar qui és i amb la resta ja continuarem un altre dia.

Episodi 1. Uns quants anys després d'idear amb **Josep Maria Espinàs** les *Cançons per encarrilar criatures* amb *Cavall Fort*, **Burrull** va publicar un altre treball dedicat als infants, *Sentiments i emocions* (Bellaterra Música, 2007): un grapat de cançons amb piano i cor que descriuen les il·lusions i els neguits dels nens que són una pura delícia. Funcionen de meravella.

Episodi 2. Fa dos anys, a la revista *440Clàssica* vam mirar de reconstruir la història de com es va gestar el "Cant del Barça", en què **Burrull** va jugar -un cop més- un paper decisiu i destacat. Vam parlar amb molta gent que va aportar diversos testimonis, sovint contradictoris. Però tothom (mestres de la clàssica, escriptors, erudits, expresidents del Barça) estava d'acord en una cosa: **Burrull**, que es va arremangar a última hora perquè l'himne culé tingués grapa, és un tros de músic que no ha estat prou reconegut.

Episodi 3. Hi ha un episodi real que inevitablement dispara la imaginació: la trobada fortuïta del pianista amb l'actriu **Ava Gardner** en un local de la costa, sud enllà. Sembla que l'animal més bell del món li va demanar l'estàndard "Lullaby of Birdland" i **Burrull** no va poder dir que no. Els interessats en aquesta llegendària anècdota han d'anar corrent a buscar el llibre de Pere Pons *El cas Jamboree* (Pagès Editors, 2012).

Aquest dimarts 21 d'octubre, al Petit Palau del Palau de la Música Catalana de Barcelona, s'ha organitzat una vetllada de reconeixement a **Francesc Burrull** que reunirà bona part dels col·legues que han treballat amb ell al llarg dels anys. El xòuman **Òscar Dalmau**, el músic i periodista **Jordi Roura**, la cantant **Laura Simó** i el fotògraf **Juan Miguel Morales** s'han passat moltes hores inflant globus i preparant la festa. Crec que s'ho han passat molt bé.

Francesc Burrull Foto: Xavier Mercadé